

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อเป็นการทำความเข้าใจถึงความเป็นจริงทางสังคมในโลกเชิงประจักษ์ เพื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงการให้ความหมายต่อการทำงานของพนักงานในร้านอาหารภัตตาคารอาหารด่วน ดังนั้นวิธีที่ใช้ในการศึกษาจึงใช้การศึกษาเชิงคุณภาพตามระเบียบวิธีวิจัยแนวการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ ซึ่งจุดยืนเชิงระเบียบวิธีวิทยาของการศึกษาในแนวนี้เรียกว่า "วิธีการศึกษาแบบธรรมชาติ" (Blumer:1969, อ้างในพงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์, 2532:102) โดยผู้นำในการศึกษาแนวนี้ก็คือ Herbert Blumer ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาดังคมศาสตร์ไม่ควรใช้ตรรกะและระเบียบวิธีของวิทยาศาสตร์กายภาพเพราะเนื่องจากว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในการศึกษา (subject matter) มีความแตกต่างกัน เพราะธรรมชาติของโลกเชิงประจักษ์ของมนุษย์เป็นโลกแห่งความหมายที่มนุษย์กระทำต่อสิ่งต่างๆ บนพื้นฐานการตีความสิ่งเหล่านั้น ซึ่งจากจุดยืนดังกล่าวได้ให้นัยสำคัญด้านตรรกะและระเบียบวิธีคือ

1 การวิจัยคือกระบวนการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ ตามทัศนะของ Blumer การทดลองใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์คือกระบวนการปฏิสังสรรค์อย่างหนึ่ง ซึ่งตรงกันข้ามกับการทดลองแบบอุดมคติของนักวิทยาศาสตร์กายภาพ ในแง่นี้นักวิจัยจึงไม่สามารถควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อมนุษย์ได้ในทุกแง่มุมเพราะเนื่องจากว่าผู้ถูกทดลองหรือผู้ที่ถูกศึกษาได้เข้าสู่สถานการณ์ของการทดลองพร้อมกับนิยามสถานการณ์ของตนเองและมีการตีความ กำหนดความหมายต่าง ๆ ระหว่างการปฏิสังสรรค์กับคนอื่น ๆ โดยผู้ทดลองไม่ได้เปลี่ยนแปลงธรรมชาติและการทำงานของเขaley

2 ระเบียบวิธีวิจัยต้องได้รับการตรวจสอบจากโลกเชิงประจักษ์ ในการสร้างองค์ความรู้ทางสังคม นักวิจัยจะต้องเข้าไปคลุกคลีกับโลกเชิงประจักษ์อย่างใกล้ชิด จะต้องสำรวจตรวจสอบโลกเชิงประจักษ์อย่างละเอียดถี่ถ้วนและระมัดระวัง เพื่อที่จะให้สามารถมั่นใจได้ว่า ความคิดพื้นฐาน ข้อมูล มโนทัศน์ และการตีความของเราถูกต้อง ซึ่งหมายความว่าโลกเชิงประจักษ์จะต้องนำหน้าระเบียบวิธีเสมอ

3 ผู้ศึกษาต้องสวมบทบาทของผู้ที่ถูศึกษา คือจะต้องทำการศึกษากการกระทำของมนุษย์จากทัศนะของผู้ที่ถูศึกษา ไม่ใช่จากการตีความของผู้ศึกษาเอง

4 ต้องศึกษาโดยใช้มโนทัศน์เร้ารู้สึ (sensitizing concept) ซึ่งเป็นมโนทัศน์กว้าง ๆ ที่เป็นเพียงการชี้แนะแนวทางต่าง ๆ ที่นักวิจัยจะต้องสังเกต ซึ่งจะมีความยืดหยุ่น ปรับให้เชื่อมโยง

กับโลกเชิงประจักษ์ได้ตลอดเวลามากกว่าที่จะใช้มโนทัศน์เชิงนิยาม (definition concept) ที่จำกัดของเขตความหมายของมโนทัศน์ซึ่งเป็นการบิดเบือนความจริงและยังลดลักษณะที่ซับซ้อนของปรากฏการณ์ ไปสู่การมองโลกในเชิงปริมาณหรือมองข้ามลักษณะเชิงกระบวนการของความเป็นจริงทางสังคม

5 ต้องใช้ตัวแบบสมมุติฐานเชิงกระบวนการ (processual model causation) ซึ่งมีสมมุติธรรมว่า กระบวนการชนิดหนึ่งจะต้องปรากฏขึ้นเสมอจึงจะทำให้กระบวนการที่สามารถสังเกตได้ชนิดหนึ่งเกิดขึ้นได้ ตัวแบบนี้มีหลักการอยู่ที่ปรากฏการณ์ที่สังเกตได้ชนิดหนึ่ง ๆ ถูกผลิตขึ้นมาโดยกระบวนการพัฒนาการซึ่งขั้นตอนแรก ๆ มิได้เป็นตัวกำหนดขั้นตอนต่อ ๆ ไปโดยอัตโนมัติ ซึ่งในการศึกษาการกระทำของมนุษย์ไม่อาจใช้ตัวแบบเชิงกลไก (mechanical models of causation) อันมีหลักอยู่ว่าปรากฏการณ์ที่สังเกตได้ทั้งหมดทั้งมวลเป็นสาเหตุมาจากปัจจัยที่สามารถระบุได้ชุดหนึ่งที่ปรากฏอยู่ก่อนหน้า เพราะเนื่องจากว่ามนุษย์กระทำต่อสถานการณ์ทั้งหลายจากพื้นฐานการตีความหมายของสถานการณ์เหล่านี้ แม้ว่าปัจจัยที่เกิดขึ้นก่อนหน้าจะเข้ามาอยู่ร่วมในการตีความสถานการณ์แต่ก็มิได้เป็นตัวกำหนดล่วงหน้า เนื่องจากว่า "การตีความเป็นกระบวนการก่อรูปหรือสร้างสรรค์โดยตัวของมันเอง" (Blumer 1956: 678 อ้างใน พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์ 2532: 110)

6 จะต้องศึกษาการกระทำของมนุษย์ในสภาพธรรมชาติแทนที่จะเป็นสภาพจำลองหรือแปลกปลอมและไม่พยายามนำเอากรอบหรือระเบียบวิธีที่คาดการณ์ล่วงหน้าเข้าไปปิด

วิธีการศึกษาแบบธรรมชาติแบ่งออกเป็นสองขั้นตอน

1. **ขั้นค้นคว้า (Exploration)** การค้นคว้าประกอบไปด้วยภารกิจทำสัมพันธ์กันสามประการ คือ ประการแรก นักวิจัยต้องเข้าไปคลุกคลีทำความคุ้นเคยกับปรากฏการณ์ที่จะศึกษาอย่างใกล้ชิดก่อนระยะการศึกษา ประการที่สอง คือการพัฒนาและปรับปรุงความแจ่มชัดรัดกุมของการสร้างแนวความคิดในการศึกษา (conceptualization) ซึ่งพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลาเมื่อเผชิญกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งภารกิจทั้งสองประการนี้ไม่ได้หมายความว่านักวิจัยเข้าไปทำการศึกษาด้วยจิตที่ว่างเปล่า (blank mind) หากแต่ว่าจะต้องเข้าไปทำการศึกษาด้วยจิตที่เปิดกว้าง (open mind) เพราะนักวิจัยเลี้ยงไม่ได้ที่จะเข้าไปศึกษาปรากฏการณ์ด้วยความคิดที่คาดไว้ล่วงหน้าการเข้าไปศึกษาด้วยจิตที่เปิดกว้างจึงจะเป็นการจัดความคิดผิด ๆ ที่นักวิจัยได้คิดมาก่อนเกี่ยวกับปรากฏการณ์นั้น ๆ และประการสุดท้าย นักวิจัยจะต้องพรรณนาอย่างลึกซึ้งถึงปรากฏการณ์ที่เข้าไปทำการศึกษา เนื่องจากความเป็นจริงของปรากฏการณ์ทางสังคมใด ๆ เป็น

สิ่งที่ไม่มีความหมดสิ้นสมบูรณ์ เราจึงไม่สามารถพรรณาลักษณะของปรากฏการณ์ได้อย่างหมดสิ้น ดังนั้นนักวิจัยจึงต้องใช้ความคิดพื้นฐานทางทฤษฎีเพื่อนำแนวทางและกำหนดขอบเขตของการพรรณนาปรากฏการณ์ทางสังคมที่ทำการศึกษาเสมอ

2. **ขั้นตอนพินิจสอบสวน (Inspection)** จะเป็นการวิเคราะห์ในรายละเอียดของข้อมูลเชิงพรรณนาที่ได้จากการค้นคว้า วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์คือ การพัฒนาความคิดรากฐานทางทฤษฎีและความสัมพันธ์ทั้งหลายที่ผลจากการค้นคว้าชี้ให้เห็นความสำคัญ ดังนั้นการพินิจสอบสวนจึงประกอบไปด้วยภารกิจที่สัมพันธ์กันสองประการ คือการพัฒนาโมโนทัศน์และการสร้างข้อเสนอเชิงทฤษฎี

ประการแรก การพัฒนาโมโนทัศน์ก็คือการจัดการกับตัวอย่างเชิงประจักษ์ต่างๆ ที่ได้รับการชี้แนะจากความคิดพื้นฐานจากการแสดงออกที่มีลักษณะเฉพาะพิเศษเพื่อที่จะค้นหาลักษณะร่วมเชิงการวิเคราะห์ของมันซึ่งนักวิจัยจะต้องทำการเปรียบเทียบตัวอย่างเชิงประจักษ์ต่างๆ และดึงหรือกรองลักษณะร่วมเชิงการวิเคราะห์เหล่านั้นออกมา หลังจากที่ได้ค้นพบลักษณะร่วมของความคิดพื้นฐานแล้ว(คือโมโนทัศน์เรารู้สึกที่ค้นพบ) นักวิจัยจะทำการเปรียบเทียบตัวอย่างเชิงประจักษ์อื่นๆ กับโมโนทัศน์ดังกล่าวเพื่อทำการพัฒนาและปรับปรุงความแจ่มชัดรัดกุมของลักษณะร่วมเชิงการวิเคราะห์ของมันต่อไป กระบวนการนี้จะดำเนินการต่อไปจนกระทั่งการตรวจสอบกับตัวอย่างเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่อยู่ภายใต้ขอบข่ายความคิดพื้นฐานไม่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโมโนทัศน์นั้นๆ อีกต่อไป ผลที่ได้ก็คือ โมโนทัศน์เรารู้สึกที่พัฒนาแล้วนั่นเอง

ประการต่อไปที่นักวิจัยต้องกระทำก็คือการสร้างข้อเสนอทางทฤษฎีโดยการเชื่อมโยงโมโนทัศน์เข้าด้วยกัน ซึ่งนักวิจัยจะต้องแยกแยะความสัมพันธ์ชุดต่าง ๆ ระหว่างความคิดพื้นฐานทางทฤษฎี ซึ่งได้รับการชี้แนะหรือปรากฏให้เห็นในระหว่างขั้นตอนการค้นคว้า ภารกิจนี้ใช้กระบวนการคล้ายคลึงกับกระบวนการที่ใช้ในการพัฒนาโมโนทัศน์เรารู้สึก คือ ขั้นแรกนักวิจัยจะต้องตรวจสอบตัวอย่างความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ต่าง ๆ ระหว่างตัวอย่างเชิงประจักษ์ของความคิดพื้นฐานต่าง ๆ ที่เขามีอยู่ ขั้นต่อไปก็คือ เห็นการเปรียบเทียบตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างความคิดพื้นฐานที่เกิดขึ้นจริงและจากการเปรียบเทียบซึ่งนักวิจัยจะต้องทำการแยกแยะความสัมพันธ์แบบต่างๆ ให้ชัดเจน ขั้นตอนสุดท้ายนักวิจัยจะต้องเปรียบเทียบตัวอย่างของความสัมพันธ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับกรณีอื่นๆ กับแบบความสัมพันธ์ที่ค้นพบเพื่อที่จะได้พัฒนาและปรับปรุงให้มันมีความแจ่มชัดรัดกุมมากยิ่งขึ้น เมื่อการตรวจสอบตัวอย่างของความสัมพันธ์อื่นๆ ไม่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแบบแผนความสัมพันธ์เหล่านั้นแล้ว ถือได้ว่านักวิจัยได้แยกแยะความสัมพันธ์นั้นๆ ได้อย่างชัดเจน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ เป็นพนักงานร้านพลาสติกฟู้ดจำนวน 6 คน เป็นพนักงานชายจำนวน 3 คนและเป็นพนักงานหญิงจำนวน 3 คน สำหรับการศึกษาในเรื่องการให้ความหมายต่องานที่ทำ และ เป็นพนักงานระดับผู้จัดการร้าน จำนวน 3 คนในร้านพลาสติกฟู้ดยี่ห้อเดียวกันแต่ต่างสาขากัน

การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง

พนักงานร้าน

ในขั้นตอนแรก เนื่องจากผู้ศึกษาไม่ได้รับอนุญาตเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานภายในร้าน แม้ว่าจะได้แจ้งไปยังบริษัทด้วยการยื่นจดหมายที่ออกโดยคณะฯ ว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการเท่านั้นถึงสองครั้ง ทั้งนี้ก็อาจเป็นเพราะว่าบริษัทเกรงว่าข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของตนจะรั่วไหลและจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทคู่แข่ง อีกประการหนึ่งการที่บริษัทไม่อนุญาตให้เก็บข้อมูลกับพนักงานก็เพราะเหตุผลที่ว่า บริษัทเกรงว่าพนักงานจะมีทราบข้อมูลที่แท้จริงการให้สัมภาษณ์อาจทำให้ชื่อเสียงของบริษัทเสื่อมเสียได้

และเนื่องจากว่าผู้ศึกษาเคยทำงานเป็นพนักงานภายในร้านอาหารพลาสติกฟู้ดในช่วงเวลาก่อนที่จะทำวิทยานิพนธ์เพื่อเป็นการหารายได้พิเศษ คือช่วงประมาณต้นเดือนมกราคม 2543 จนถึงปลายเดือนเมษายน 2543 โดยในการทำงานผู้ศึกษาไม่เคยบอกพนักงานคนใดให้ทราบเลยว่าผู้ศึกษากำลังเรียนในระดับปริญญาโทเพราะเกรงว่าจะเกิดช่องว่างในการทำงาน¹ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงรู้จักพนักงานบางคนภายในร้าน ผู้ศึกษาจึงได้เข้าพบพนักงานที่ผู้ศึกษารู้จักและพบว่าพนักงานที่ผู้ศึกษารู้จักนั้นเหลือเพียงสองคนที่อยู่และนอกจากนี้ก็ได้ทราบอีกว่าทางร้านมีกฎหมายห้ามมิให้พนักงานให้สัมภาษณ์ (แต่ในช่วงเวลาที่ผู้ศึกษาได้ทำงานอยู่ในร้านนั้นไม่เคยได้ทราบกฎระเบียบข้อนี้มาก่อนเลย) เมื่อผู้ศึกษาได้บอกแก่พนักงานว่าจะขอสัมภาษณ์ถึงการทำงานภายในร้านโดยบอกว่าเป็นการทำรายงานประกอบวิชาที่กำลังเรียนและข้อมูลที่ได้อีกจะปิดเป็นความลับโดยไม่บอกชื่อจริงและสาขาที่พนักงานทั้งสองคนนั้นทำงานอยู่ก็ได้รับความร่วมมือโดยมีการนัดเพื่อพูดคุยในเรื่องนี้ภายหลังเพราะการสัมภาษณ์ภายในร้านไม่สามารถได้

¹ ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับการทำงานภายในร้านเป็นประสบการณ์ที่ผู้ศึกษาได้รับจากการทำงานโดยตรง

ขั้นตอนที่สอง เมื่อผู้ศึกษาได้ทราบว่ามีพนักงานคนอื่นๆ ที่ผู้ศึกษารู้จักได้ลาออกไปทำงานใหม่กันหมดแล้วและไม่สามารถที่จะติดต่อได้ ผู้ศึกษาจึงขอให้พนักงานช่วยติดต่อพนักงานคนอื่นๆ ที่ทำงานภายในร้านโดยบอกให้รู้ถึงจุดประสงค์และเหตุผลที่ต้องขอเข้าสัมภาษณ์ และต้องเป็นผู้ที่พนักงานทั้งสองรู้จักและสนิทกันจริง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เรื่องการเก็บข้อมูลล่วงรู้ถึงผู้จัดการร้านซึ่งอาจไม่เป็นผลดีต่อพนักงานและการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยเอง

ผู้จัดการร้าน

การสัมภาษณ์พนักงานภายในร้านเป็นเรื่องที่ผิดกฎของทางร้านแต่อย่างไรก็ดี ผู้ศึกษาก็ได้พยายามขอเข้าสัมภาษณ์ผู้จัดการร้านโดยให้เหตุผลว่า โดยผู้ศึกษาได้บอกแก่ผู้จัดการร้านว่าผู้ศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีและเรียนที่คณะบริหารธุรกิจซึ่งการขอสัมภาษณ์ก็เพื่อเป็นการทำรายงานประกอบวิชาที่กำลังเรียนอยู่และเวลาผู้ศึกษาเข้าขอสัมภาษณ์ก็ต้องแต่งตัวในชุดนักศึกษา ซึ่งเหตุผลนี้เป็นการทำให้ผู้จัดการเข้าใจในการเข้าสัมภาษณ์ของผู้ศึกษาได้ง่ายขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผู้ศึกษาได้รับอนุญาตให้เข้าสัมภาษณ์ผู้จัดการร้านเพียง 3 คนเท่านั้นจากร้านทั้งสิ้นจำนวน 10 ร้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1 โดยการสัมภาษณ์

ในส่วนของพนักงาน ผู้ศึกษาก็ได้นัดวันเวลาและสถานที่ ๆ จะสัมภาษณ์โดยเป็นการถามถึงเรื่องราวโดยทั่วไปเกี่ยวกับการทำงานภายในร้าน หน้าที่ในการทำงาน ขั้นตอนในการทำงานต่าง ๆ สำหรับพนักงานที่ผู้ศึกษารู้จักนั้นในการพูดคุยก็จะเป็นการเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ภายในร้านที่ผู้ศึกษาเคยทำมาก่อนว่าเป็นอย่างไร ใครลาออกไปแล้วออกเพราะอะไร เพื่อเรียกความคุ้นเคยให้กลับคืนมาหลังจากที่ผู้ศึกษาได้หายไปนาน นอกจากนี้ก็ยังเป็นการรื้อฟื้นความทรงจำของผู้ศึกษาเกี่ยวกับการทำงานภายในร้านให้มากขึ้นเพราะจะได้มีฐานในการสัมภาษณ์พนักงานที่ผู้ศึกษาไม่รู้จัก

พนักงานที่ผู้ศึกษารู้จักได้นัดหมายพนักงานคนอื่น ๆ ให้ผู้ศึกษาสัมภาษณ์โดยผู้ศึกษาบอกว่าอยากจะสัมภาษณ์ตัวต่อตัวเพราะไม่อยากจะเกิดการเกรงใจกันในการตอบคำถามและบางคำถามก็เป็นความเห็นส่วนตัวที่อาจไม่ตรงกันกับพนักงานคนอื่น ๆ ในการสัมภาษณ์โดยมีพนักงานคนอื่นอยู่ด้วยจึงอาจไม่ได้รับคำตอบที่พนักงานคนนั้นต้องการตอบมากนัก

สำหรับผู้จัดการร้านที่ผู้ศึกษาได้รับอนุญาตให้สัมภาษณ์ผู้ศึกษาก็ได้สัมภาษณ์โดยนัดวัน เวลาที่จะสัมภาษณ์ ซึ่งสถานที่ก็เป็นภายในร้านฟาสต์ฟู้ดที่ผู้จัดการทำงานอยู่

การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนที่สองเป็นการเก็บข้อมูลจากเอกสาร เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารต่าง ๆ ที่เป็นข้อมูลในเชิงนโยบายและผู้ศึกษายังได้ข้อมูลบางส่วนจากเอกสารจากผู้จัดการร้านซึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ร้าน

และในส่วนที่สาม เนื่องจากว่าผู้ศึกษาได้เคยทำงานเป็นพนักงานภายในร้านฟาสต์ฟู้ด ดังนั้นข้อมูลส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการทำงานภายในร้านจึงเป็นข้อมูลที่มาจากการสังเกตโดยตรงของผู้ศึกษา

ภูมิหลังของพนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การกล่าวถึงลักษณะภูมิหลังของกลุ่มพนักงานที่ทำงานภายในร้านภัตตาคารอาหารด่วน ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อบอกให้ทราบถึงลักษณะข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพนักงานในด้านของอายุ เพศ ระยะเวลาในการทำงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในแง่ของการเข้าใจคุณสมบัติและลักษณะต่าง ๆ ของพนักงานที่ทำงานในร้านภัตตาคารอาหารด่วน และจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์และตีความข้อมูลในเรื่องของการรับรู้และการให้ความหมายต่องานแบบแมค

อายุและเพศ

พนักงานในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 19-20 ปี โดยมีพนักงานอายุ 19 ปี จำนวน 3 คนและพนักงานอายุ 20 ปีจำนวน 3 คน เป็นเพศชายจำนวน 4 คน เพศหญิงจำนวน 2 คน

ระยะเวลาในการทำงาน

พนักงานที่ทำงานเป็นเวลาหนึ่งปีขึ้นไปมีจำนวน 2 คน และเป็นพนักงานที่ทำงานในระยะเวลา 6 เดือนถึง 9 เดือน จำนวน 4 คน

สถานภาพในการศึกษา

พนักงานที่กำลังเรียนหนังสือในระดับมหาวิทยาลัยมีจำนวน 3 คน พนักงานที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน

พนักงานทั้งหมดมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและทำงานในตำแหน่งพนักงานชั่วคราว (part-time)

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ	อายุ	เพศ	ระยะเวลาการทำงาน	การศึกษา
ขวัญ	20	ชาย	ปีครึ่ง	มหาวิทยาลัย
ตูน	19	ชาย	6 เดือน	ปวช.
ไฉ่	20	ชาย	1 ปี	มหาวิทยาลัย
เล็ก	19	ชาย	9 เดือน	ม.6
แดง	19	ชาย	6 เดือน	ม.6
เหมียว	20	ชาย	7 เดือน	ม.6